

3545 1/3 18: 1. Beh. af F. t. L. om Ændr. i L. ang. Regler for den kommunale Beskatning. 3546

fra kom til, f. Eks. udtalte Købstadforeningens Møde sig herom. Derefter fremsatte jeg Lovforslaget i saa nøje Tilknytning til Folketingets tidligere Standpunkt som muligt og væsentlig kun med den Tilføjelse, som findes i § 8, der skulde have til Hensigt at hindre, at man bortflytter fra en naturlig Skattepligt i disse Aar for et andet Sted at sikre sig en lavere Skat end Skatten der, hvor man har haft sin Indtægt.

Sagen blev behandlet i det andet høje Ting, og der var ved dens anden Behandling et Flertal, for hvilket jeg maaske tør sige, at det ærede Medlem, der efterfulgte det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) som Sogneraadforeningernes Repræsentant i Skattekommissionen (Jørgen Pedersen), var det naturlige Centrum. Dette Flertals Ændringer virkede efter min Mening ikke til at forbedre Lovforslaget, men til at forringe det paa et meget væsentligt Punkt, nemlig derved, at de særlig store Indtægter for Aaret 1916 blev draget ud af den Beskatning, der her er Tale om, og da det ikke mindst var disse store Indtægter, der var Grund til at sikre for den mellemkommunale Beskatning, beklager jeg, at man vilde nøjes med de følgende Aar. Men saaledes som Stillingen var i Landstinget, hvor jeg ikke var i Tvivl om, at det Medlem, som jeg før nævnedes, i og for sig ønskede at føre denne Sag saa langt frem, som han formaade, og at han altsaa kun har handlet ud fra en Erkendelse af, at der indenfor hans Parti i det andet Ting var en saadan Modstand mod nogle af dette Lovforslags Retfærdighedskrav, at han ikke kunde naa længere, end de af ham angivne Ændringsforslag angiver, vilde jeg have anbefalet dette høje Ting at vedtage Lovforslaget uforandret, hvis det var kommet her ned i den Form, hvori det forelaa ved anden Behandling i Landstinget. Men det skete ikke. Ved anden Behandling var der stillet nogle Ændringsforslag, som det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) nu har omtalt, og som da faldt ved Afstemningen. Ikke des mindre tog nogle Medlemmer de paagældende Ændringsforslag op til tredie Behandling, og der gennemførtes de med et meget knapt Flertal. Det var nogle Med-

lemmer af Partiet Venstre og en Del Medlemmer af det konservative Folkeparti, som forenede sig om disse Ændringsforslag, som er af en saadan Art, at jeg ikke kan tilraade det høje Ting at vedtage Lovforslaget med dem.

Den mindst vigtige af disse Ændringer er den, som det ærede Medlem fra Verringe omtalte sidst, nemlig den, at man indfører en forskellig Grænse for Erhvervs-skattebeløbene og for Fradrag i disse for København og Frederiksberg paa den ene Side og de øvrige Kommuner paa den anden Side. Jeg vilde have tilraadet det ærede Ting her at blive staaende ved det Forslag, Landstinget vedtog ved anden Behandling, nemlig at sætte den her omhandlede Grænse ved 3,500 Kr., begrundet ikke mindst deri, at der, siden Grænsen 2,500 Kr. sattes, er indtraadt en Dyrtid, som gør, at 3,500 Kr. nu neppe er det samme som 2,500 Kr. den Gang, og desuden deri, at det kun er 2 Aar. Bestemmelsen skal gælde, og at hvis Prisniveauet forandres, der da vil være Grund til at overveje, om man skal gaa tilbage til det oprindelige af Skattekommissionen foreslaaede Grænsebeløb. Men den Forskel, der dernæst ved tredie Behandling er blevet indført mellem København og Frederiksberg paa den ene Side og de øvrige Kommuner paa den anden Side, har jeg forgæves søgt at faa nogen Begrundelse for. Jeg havde det Indtryk, at det ærede Medlem fra Verringe heller ikke kunde finde nogen Begrundelse derfor. Nu faar vi se, om den kommer, men hidtil har man ikke kunnet overbevise mig om, at der var nogen som helst Anledning til at trække dette Skel.

Jeg skal derefter sige nogle Ord om det væsentligste af de ved tredie Behandling i Landstinget vedtagne Ændringsforslag, der efter min Opfattelse sætter en lidet tiltalende Plet paa hele Lovforslaget. Det ærede Medlem fra Verringe har meget nøgternt skildret, at man heri intet virkeligt Princip har fastholdt. Man har indtaget nogle nye Grupper under Beskatningen og derefter foretaget en ikke begrundet Udskillelse indenfor disse nye Grupper. Jeg vil tilføje, at det ikke er mig muligt at forstaa, hvorledes man kan forsvare, at Lederne og Funktionærene ved et Erhverv skal erhvervsbeskattes, men